

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 421/11
30.11.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Власте Јовановић, чланова већа, са саветником Горданом Богдановић, као записничарем, одлучујући по захтеву П. за п., у. и с. т., т. и у. Р. доо у ликвидацији, Б., чији је законски заступник ликвидациони управник Р.П., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 1 У 28311/10 од 24.06.2011. године, уз учешће противне странке Комисије за заштиту конкуренције Републике Србије и уз учешће ЈП "Војводинашуме", чији је пуномоћник В.М., адвокат из Н.Б., у предмету заштите конкуренције, у нејавној седници већа одржаној дана 30.11.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Управног суда 1 У 28311/10 од 24.06.2011. године одбијена је гужба П. за п., у. и с. т., т. и у. Р. доо - у ликвидацији поднета против решења Комисије за заштиту конкуренције Републике Србије број 5/0-03-443/10-1 од 17.09.2010. године, којим је одбијен његов захтев поднет ради утврђивања злоупотребе доминантног положаја од стране Јавног предузећа "Војводинашуме", као неоснован.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде подносилац истиче да је пресуда незаконита и неправилна јер је донета на основу повреде закона и правила поступка. Указују да је Управни суд на основу потпуно утврђеног чињеничног стања погрешном применом закона извео неправилан закључак да ЈП "Војводинашуме" није злоупотребило доминантан положај на тржишту, мада је правилно утврђено да има доминантан положај на тржишту продаје тополових трупаца на територији Републике Србије, и да није повређен Закон о заштити конкуренције тиме што је подносиоцу захтева онемогућено уговарање и испорука тополових трупаца у 2006. години. Сматра да је ЈП "Војводинашуме" одбијањем да уговори и испоручи топове трупе фабрици фурнира Р. у П. до 30.06.2006. године, на најгрубљи начин злоупотребила доминантни положај закључујући уговоре о испоруци са свим осталим купцима. Наглашава да је продавац ЈП "Војводинашуме" био дужан да потпише уговор број 01-162 од 27.01.2006. године, који је понудио ДОО Р. и који га је као купац потписао и оверене примерке уговора вратио, с тим што је дописани текст испод потписа на уговору без правног дејства и представља обавештење о потребама купца, па није разлог за непотписивање уговора. Истиче да је стога неосновано позивање Управног суда на чланове 32. и 41. Закона о облигационим односима, јер се није радило о понуди продавца, већ о достави купцу на потпис уговора са дискриминационом количином тополових трупаца недовољном за континуирану производњу у 2006. години. Такође, истиче да се биће дела злоупотребе доминантног положаја огледа у примени неједнаких услова на исте послове са различитим учесницима, а то су количине робе које ЈП "Војводинашуме" уговара са појединим купцима, а не како је погрешно закључио Управни суд достава једнаких по форми - типских уговора о испоруци робе. Сматра да је, супротно чињеницама у списима предмета, побијаном пресудом констатовано да су од посебног значаја за одлучивање чињенице да на Р. није примењен ниједан критеријум који се није односио на друге учеснике на тржишту, да између продавца и купца није постигнута сагласност око количине робе за испоруку, односно да купац није прихватио услове из уговора, што је услов који продавац примењује у односу на све купце. Истиче да је овакво закључивање неосновано и погрешно, јер, осим набрајања критеријума ниједан од њих није примењен, нити је утврђено у ком општем акту ЈП "Војводинашуме" су они прописани и вредновани. Посебно истиче да је оспорено решење донето у поновном поступку и да у образложењу истог нису наведени подаци у вези уговорене количине са појединим купцима, начину испоруке и прихватања услова из уговора, као и о томе који од купаца има искључиво регистровану делатност за прераду дрвета, а који подаци оправдавају предност при избору купаца. Због ових недостатака, по мишљењу подносиоца захтева, не може се на поуздан начин проверити да ли су примењени неједнаки услови пословања на исте послове са различитим учесницима на тржишту. Са ових разлога, детаљно образложених у захтеву, предлаже да суд уважи захтев и укине или преиначи побијану пресуду.

Противна странка у уговору на захтев истиче да је исти неоснован а побијана пресуда на закону

противна странка у одговору на захтев неги је да је неги неоснован и побијана пресуда на закону заснована, па како подносилац у захтеву није навео нове чињенице и доказе, већ искључиво ставове које је износио током трајања управног поступка и управног спора, о којима је већ расправљано, предлаже да суд захтев одбије.

У одговору на захтев ЈП "Војводинашуме" истиче да није злоупотребила доминантан положај јер није било примене неједнаких услова пословања, већ подносилац захтева није испунио опште примењујуће критеријуме за закључење уговора, па предлаже да суд захтев одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде, донета је одлука као у диспозитиву исте јер је Управни суд нашао да је тужени орган правилно оспореним решењем утврдио да тужилац није доведен у неповољнији положај у односу на друге конкуренте приликом закључивања уговора о снабдевању тополовим трупцима, па није дошло до злоупотребе доминантног положаја и дискриминације тужиоца од стране ЈП "Војводинашуме".

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је пресуда донета без повреда правила поступка и уз правилну примену материјалног права на утврђено чињенично стање садржано у оспореном решењу. Побијаном пресудом оцењена су сва питања и околности које су могле бити од утицаја на законитост оспореног решења и за ту оцену су дати довољни и јасни разлози које у свему прихвата и овај суд.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева да је ЈП "Војводинашуме" извршила злоупотребу доминантног положаја на тржишту тиме што са подносиоцем захтева није закључила уговор о испоруци тополових трупаца за производњу у 2006. години, па је нашао да су неосновани. Ово стога што из списка произлази да је ЈП "Војводинашуме" доставила подносиоцу захтева уговор број 01-162 од 27.01.2006. године о продаји робе за 2006. годину до 30.06.2006. године, који је купац ДОО Р. потписао, али је на истом докуцао напомену да понуђене количине испоруке трупаца по уговору не омогућавају покретање редовне и сталне производње и запошљавање преко 50 радника у фабрици фурнира Р. у П., чији је капацитет прераде тополових трупаца 2500м³ месечно или 30000м³ годишње. У записнику Комисије за заштиту конкуренције број 99/06-35 од 09.10.2006. године је наведена изјава заступника ЈП "Војводинашуме", узета дана 04.10.2006. године, да је усмено упозорио директора ДОО Р. да тако дописан текст на самом уговору не може бити прихваћен и потписан од стране ЈП "Војводинашуме". Како је чланом 41. Закона о облигационим односима прописано да ако понуђени изјави да прихвата понуду и истовремено предложи да се она у нечему измени или допуни, сматра се да је понуду одбио и да је са своје стране учинио другу понуду своје ранијем понудиоцу, Врховни касациони суд налази да се основано Управни суд у побијаној пресуди позвао на ову законску одредбу, па су наводи захтева с тим у вези такође неосновани.

Имајући у виду чињеницу да се ради о типском уговору који је понуђен и свим осталим купцима, Врховни касациони суд налази да је правилно побијаном пресудом оцењено да подносилац захтева није доведен у неповољнији положај у односу на остале конкуренте, јер ЈП "Војводинашуме" није извршила радњу којом се примењују неједнаки услови пословања на исте послове са различитим учесницима тржишта, па у конкретном случају нема злоупотребе доминантног положаја на тржишту прописане чланом 18. Закона о заштити конкуренције ("Сл. гласник РС" 79/05).

Цењени су и наводи захтева да злоупотребу доминантног положаја представља количина робе уговорена са купцима, јер доводи до примене неједнаких услова на исте послове са различитим учесницима, па је Врховни касациони суд нашао да су неосновани. Ово са разлога што из списка произлази да су количине робе понуђене ДОО Р. одређене на основу следећих критеријума: преузете количине из претходне године, односно претходних периода, рашчишћени пословни односи, прихватање у потпуности услова из уговора, расположива количина робе и стварни приказ потребе од стране купца документован бројем упослених радника као техничким капацитетима прераде, при чему предност имају прерађивачи који имају регистровану делатност прераде дрвета и производе од дрвета. У образложењу оспореног решења је као чињеница од посебног значаја за одлучивање истакнуто да на подносиоца захтева није примењен ниједан критеријум који се није односио и на друге учеснике на тржишту, па стога и нема неједнаког поступања на тржишту, а количине које су ДОО Р. понуђене уговором за период 01-06.2006. године су одређене на основу количине преузете у претходном периоду, односно на основу података за 2005. годину када је са ДОО Р. закључен уговор о испоруци 2500м³ тополових трупаца, од чега је преузето само 1200м³, па је у складу с тим за прву половину 2006. године и понуђен уговор за испоруку 1000м³. Такође, у образложењу оспореног решења и побијане пресуде дати су детаљни и јасни разлози у погледу примене и других критеријума, које у свему прихвата и овај суд. Нарочито је образложен критеријум уговарања на основу количине робе преузете у претходном периоду у односу на остале учеснике на тржишту, који су се према доказима у списима појединачно изјаснили у погледу испоручених количина тополових трупаца које су код већине мање од уговорених. Врховни касациони суд је ценио и остале наводе захтева, па је нашао да су без утицаја на другачије одлучивање о законитости побијане пресуде, јер је та пресуда донета без повреда правила поступка и уз правилну примену материјалног права, па је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

88. Став 1. Закона о управним спорозима Одлуке кас у државној ствари ово пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Гордана Богдановић, с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић, с.р.